

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 293/2016
30.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Ђ., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ђ., адв. Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 7К 217/15 од 28.08.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 276/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ђ., адв. Н.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 7К 217/15 од 28.08.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 276/15 од 24.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 7К 217/15 од 28.08.2015. године окривљени И.Ђ. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 297. став 5. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у року од три месеца по правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала 4.000,00 динара по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу, и одлучено да се о трошковима поступка одлучи посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 276/15 од 24.11.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног И.Ђ., адв. Н.С. и пресуда Основног суда у Параћину 7К 217/15 од 28.08.2015. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног И.Ђ., адв. Н.С. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлуку или пак исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Ђ., адв. Н.С., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног И.Ђ., адв. Н.С., у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева само формално означава повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји, већ у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлог због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП

дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наиме, супротно чињеничним утврђењима из правноснажних пресуда бранилац окривљеног И.Ђ., као разлог за подношење захтева наводи да је суд погрешно утврдио да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет, јер „до остваривања битног елемента кривичног дела против безбедности јавног саобраћаја није дошло из разлога што се окривљени кретао супротно одредби члана 35. став 1. ЗОБС-а на путевима, већ из разлога што се малолетна оштећена није придржавала саобраћајних прописа и није се везала сигурносним појасом, те је услед таквог њеног пропуста дошло и до удара главе и повреде код оштећене“, дакле оспорава се утврђено чињенично стање и оцена доказа у вези са наведеним кривичним делом.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног И.Ђ., адв. Н.С., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.